

עצמי אופק

פרשת משפטים | טעון גניזה | גליון מס' 287

בנושא: "זמן"

ימי הטובה יעברו
וימי הרעה לא יעמדו
זה נכנס וזה יוצא

(ר' יהודה הלוי)

תוכן עניינים

"ואלא המשפטים אשר תשים לפניהם" - אומרים חז"ל - "לפניהם" - ולא לפני ערכאות של ע"ז, אומרים חז"ל - אפילו ערכאות של עבודת כוכבים יש אותם דינים כמו של יהודים אל תלך אליהם. כשהולכים לבית המשפט מעריכים את המחוקק, וזה גובל בע"ז, חייבים לדעת שהמצוות שנתנו לנו ע"י הבורא, יש להם ערך אלוקי זה לא מצוות שנמסרו ע"י השכל האנושי, יש אמנם מצוות בני"א לחברו שהשכל מחייב אבל זאת לא הסיבה להעריך את המחוקק כי כל מה שנעשה ע"י בשר ודם יכול להיות מאד חכם אבל הוא מוגבל ולא נצחי.

נצחיות התורה נחשבת כערך עליון, כמו שכתוב בפיוט: "לא ימיר דתו לזולתו", עלינו להבין כי הוא יתברך נתן לנו תורה שהיא אוצר גנוז אצל הבורא. התורה הקדושה נמסרה בהר סיני ע"י קולי קולות והיא ממשיכה לקיים את כלל ישראל במשך כל הדורות.

בכל דור ודור יש פיתויים. פעם זה נקרא אמונות טפלות, דרכי אמורי, פעם זה נקרא נצרות, איסלאם, היום זה נקרא אינטרנט. אבל הבורא נתן בנו בכל דור ודור תרופה נגד כל מיני דעות פסולות, התרופה היא לימוד התורה, הקפדה בצניעות ואסור לנו לשכוח שעמ"י לא יכול להתערב בין הגויים כי יש ברית מאז אברהם אבינו ש"לא ישכח מפי זרעו": ברית בגוף, ברית על האדמה, ברית בלב - כמו שכתוב: "ומל ה' אלוקיך את לבבך ואת לבב זרעך", "לאהבה את ה' אלוקיך... למען חיירך".

שבת שלום!

3	דבר המערכת
4	מה הפשט
5	הרבנית אסתר תחי'
5	מעלעלים
6	יהי אור
7	להתעלות באילן גדול
8	ספור לשבת מיכל בן עמי
9	שיר אביגיל שימלמן
9	שיר ניצה אהובי
10	שיר רחלי רובין
10	שיר דבי סמט
11	שיר דסי כנורי
11	שיר מיכל טרופ
12	שיר נעמי וקסלר
12	שיר חני ויטו
13	אלישבע שוואט ואלישבע בן אדמון
14	שיר שירה ל
14	שיר נאוה בעאר
15	שיר תמר קרליבך
15	שיר שרי שפירא א'
16	שיר תהילה קרטי
16	שיר ללי שכטר
17	מילים פשוטות מדור אנונימי
18	10 דקות אודיה רצאבי
19	קבוצת דיון עדן
20	על דרך ציפי
21-22	אשנבים
23	הלולים

סדבר המערכת

הריצה בשבילים
השקט של עצמינו
ואיך שאנחנו גדלים
כל אלו מתנות שקיימות בתוכנו
אפשר להניח לזמן ללכת למקומו,
בכל מקרה אלוקים שולט עליו באופן שרק הוא יכול.
להתרכז במה שאנחנו יכולים ורוצים
במה שלמדנו שנכון
להניח לגשם
לשטוף את הלב
ולצחוק
לרפא אותו.
לא לעצור את התובנות שהזמן אוצר בתוכו,
ללמוד אותו
את הזמן
המבט בעניים
שהולך ומעמיק
מלמד אותנו כמה שאנחנו מסוגלים
בכל פעם
להרבה יותר
ועם הזמן שעובר
יש לנו עוד מה להספיק בתוכו.

הגשם ירד
הזמן יעבור
הכנרת תתמלא ותתרוקן
ושוב תתמלא
שבילי אופקים יהיו עמוסים
בכל מה שאנחנו עושות בהם
היום זה אנחנו
אתמול אלו היו כל הבוגרות האלו שבאות פעם
בכמה זמן
עם המטפחות והחיוכים הטובים
והמבט הנזכר והנרגש הזה
של: וואו, היינו כאן. איפה אנחנו היום.
מחר אלו יהיו אנשים יקרים אחרים
אנחנו נבוא מידי פעם
נרוץ ביחד בשבילים
ונצחק
ונשתומם
איך ככה עבר הזמן
והנה אנחנו אותן בוגרות רמות גיל
עם המטפחות והחיוך הזה
הנזכר.
המדרגות תתמלאנה בחרציות ואחר כך בסבות
ישישים
ואנחנו נתכופף כמו הילדות שאנחנו
נעשה פו ארוך ומרוצה
ונביט ברוח שתיקח אותם הלאה
אל שדות הצמיחה.
אין שליטה על הזמן
אבל החיוך המרוצה הזה

מה הפשט

לעשות רצון אבינו שבשמיים

"ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם" (כא, א).

ואלה המשפטים - כל מקום שנאמר אלה פסל את הראשונים ואלה מוסיף על הראשונים מה הראשונים מסיני אף אלו מסיני (רש"י).

מפני מה מדגישה התורה שהחוקים שנאמרו בפרשת משפטים נתנו בהר סיני, ואינה מציינת עובדה זו לגבי שאר המצוות האמורות בתורה, על אף שגם הן נאמרו בסיני?

באר רבי יהודה צדקה בספרו "קול יהודה" על התורה, שמטרת הדברים נועדה על מנת להדגיש, שכל הדינים שנאמרו בפרשת משפטים ועוסקים בעניינים שבין אדם לחברו, אין לקיימם מפני שכך נהוג או כך ראוי, אלא מפני שכך צוותה עלינו התורה הקדושה.

הסבר דומה כותב רבנו עובדיה מברטנורא בתחילת מסכת אבות על המשנה "משה קבל תורה מסיני ימסרה ליהושוע וכו'" (א, א) - את כל התורה כולה קיבל משה מסיני, אולם בכל זאת המקום היחיד שבו מודגשת העובדה הזו הוא במסכת אבות, וזאת משום שמסכת זו עוסקת בעניינים של נורמות התנהגותיות, ולכן היה מקום לטעות ולחשוב, שעלינו לנהוג באופן מסוים, משום שדרכי הנימוס מחייבים אותנו לעשות זאת, לפיכך באה התורה ואמרה שאנו עושים זאת רק בשל ציווי הבורא יתברך, ללא כל קשר לאלו שמקיימים חלק מן הנושאים הללו משום שכך מחייבים אותם תרבותם והלכות הנימוסים שלהם.

הוסיף על כך "נעם המצוות" שאפשר לפרש על כך את הפסוק (תהילים טז, ח) "שיויתי ה' לנגדי תמיד" - יש דברים שהם קשים לבצוע ועומדים בניגוד לרצונו של האדם, אולם גם במקרה של "לנגדי", תפקידו של האדם הוא "שיויתי ה'", לקיים אותם מפני שכך ציווה הבורא יתברך.

ואת אותה גישה עליו לאמץ גם במקרים של מעשים שמקובלים בכל העולם כולו, כמו: הימנעות מרצח, אשר כל אדם באשר הוא מבין את טעמם, אך עלינו מוטל לקיים אותו מן הטעם הפשוט, שכך ציווה אותנו הקב"ה וחפצים אנו למלא את רצונו.

הובא ע"י הרבנית אסתר הורביץ תח"י

לצערינו הרב הפסדנו את החומר של הרבנית
מפעת תקלה טכנית שלא עלתה בידינו
לתקנה ונכנסו בעלון הבא בסיעתא דשמיא.

מעללים

מתוך "השקפתינו", מאמר זה מיוחס לאחד מגדולי ראשי הישיבות בדורנו

מתוך הספר "האדם בעולמו"

ימיו כצל עובר
'לא כצלו של אילן, ולא כצלו של כותל, אלא כצל עוף הפורח ועובר!' [מדרש קהלת]. יראה, שלא באו רבותינו
בזאת לאלפנו על קוצר עת החיים, - שצלו של אילן וכותל יארך זמן צילם מזה של עוף הפורח. כי אם למדונו
על מהות חליפת החיים.
צל אילן וצל כותל יחלפו, עם תזוזת החמה. אין להם קיום של קבע. אך עדיין, שונים הם מזה של העוף הפורח
בהבדל מהותי.
צל האילן והכותל, בשעתו נראה כדבר קיים, ואך אח"כ נתחדש עליו תזוזת החמה ונסתלק. וביותר, שהמצב
מצד עצמו נותר כבתחילה, רק ע"י סיבה חיצונית, נתחדשה על המקום היותו בלתי מוצל, וסיבת הצל הראשון
קיימת עדיין.
מה שאין כן צל עוף הפורח, מעולם לא הייתה כאן תדמית מציאות קיימת של צל, רק לרגע המעותד בסיבתו
להתבטל. - צל 'עובר' במהותו, ולא במקרה שנתחדש עליו.
וכל עצמם של חכמים לא באו, אלא לאלפינו בינה בזאת. שוודאי לא ידברו לסכל זה שלא ידע כי יבא יומו
וירד לשאול, וכל מציאות חיו כלא הייתה.
רק דברו לברי דעת שפשוט להם כזאת, אלא חסרונם, שיביטו על החיים כדבר של ממש - כמציאות לעצמה,
אלא שעתיד המוות להתחדש עליהם ולבטלם. ועל כן יקשה עליהם מאד לזכור יום המוות במהלך חייהם.
וצריך לזה תזכורת מחודשת כל העת, אחר שההרגשה היא שהחיים הם דבר לעצמו, כמציאות מסוימת. -
שלמתבונן, זהו שורש העיוורון הרצוני בזה.
ועל כן למדונו, 'ימיו כצל עובר' - לא כצל אילן וכותל שסוף סוף יש להם איזו מציאות, אלא כצל עוף פורח,
שכל עצמו 'עובר'.
וכן החיים במהותם, - הלא המה צעידה אל המוות, שזה ייעודם. והאדם הולך תמיד אל בית עולמו.
אלו, רצים כל חייהם אל עולם הבא. ואלו, רצים בכל שעה ושעה לבאר שחת.
ובינה בזאת עוד...

הרב חיים יצחק אייזיק שר י' שבט תשי"ב.

הרב אייזיק שר נולד בשנת תרל"ה בעיר הלוסק לאביו הרב יוסף שר ולאמו הרבנית טויבע. בצעירותו למד אצל הרב ברוך ליבוביץ בהלוסק, ובהמשך בישיבת וולוז'ין. בביקורו בסלוצק נפגש עם ר' נתן צבי פינקל-הסבא מסלבודקה ושיטו המוסרית מצאה חן בעיניו ועבר ללמוד בישיבת סלבודקה, שם נישא לבתו של הראש ישיבה, ולאחר נשואיו התגורר בקלם סמוך לחותנו.

לאחר מספר שנים עבר למירשם למד לצד גיסו הרב אליעזר יהודה פינקל, בשנת תאס"ט החלה הרב שר לכהן כר"מ בישיבה ובנוסף החל למסור שיחות מוסר. במלחמת עולם הראשונה נדד עם הישיבה למינסק וקרמנצ'וג וחזר איתה לסלבודקה בשנת תר"פ. בשנת תרפ"א מונה לעמוד בראשות הכוילל שפעל בישיבה ובשנת תרפ"ה לאחר עליית ראשי הישיבה לארץ ישראל, הפך לראש הישיבה ומנהלה לצד ר' אברהם גרודזינסקי, המנהל הרוחני של הישיבה, בשנת תרצ"א ביקר בארצות הברית ושם יזם את הקמת "הסתדרות תלמידי סלבודקה בארה"ב ובקנדה".

בפרוץ מלחמת עולם השניה שהה בשוויץ לצורכי רפואה וכך ניצל מהתופת הנוראית, ובשנת תש"א ולאחר קשיים מרובים, עלה לארץ ישראל והקים כוילל אברכים בירושלים ומסר "ועדים" לקבוצות בחורים בישיבת חברון. באייר תש"ז הקים יחד עם חותנו הרב מרדכי שולמן ובסיוע תומכי ישיבת סלבודקה בישראל ובארה"ב את ישיבת סלבודקה בעיר בני ברק שם ממוקמת עד היום וכיהן שם כראש הישיבה.

הרב אייזיק שר נפטר בי' בשבט תשי"ב בעיר בני ברק ונקבר בבית הקברות שומרי שבת בסמוך לרב דסלר. לאחר פטירתו נתמנה חותנו הרב שולמן לראש הישיבה, והרוחב של הישיבה נקרא על שמו "רבינו השר".

ת.נ.צ.ב.ה.

בור ברשות הרבים

בפרשת משפטים נתקלים בבור, מכשול הגורם נזק. בורות שונים מצויים והללו יוצרים פוקה ומכשול - ולא רק לגוף. בשורות הבאות נסקור בורות שנכרו. העוברים והשבים עלולים להיכשל, להינזק, להיפגע ואפילו להיפצע באופן אנוש. תמונות שונות, תגובות שונות לבור, או לנפגע. ותמיד נותר להרהר ולחשוב...

מה בעצם פה ארע? המאמץ הרב - למה ועל מה?!

תמונה א'

פלוני טרח ויגע, מתאמץ ומזיע, אי מי שמתבונן במעשיו מגלה שהלה עמל לסתום בור עמוק ומסוכן שנפער על אם הדרך.

התבוננות במעשיו מעוררת ממש השתאות.

איזו השקעה, עבודה רבה ומאמצת, יציקת כמויות נדיבות של טיט ומלט. כיצד אינו חוסך זה האדם באון אף לא בממון כדי ליישר הדרך לבל ייפול הנופל בזה הבור.

-איזה בעל חסד, כזו מסירות - לוחש מישהו.

-באמת, נדיבות ואכפתיות יוצאת מן הכלל - מוסיף עובר אורח.

-לא בכל יום נתקלים בבעל חסד שעוסק כך בצרכי הרבים - מחרה ומוסיף השלישי.

וכבר פונה מישהו אל פלוני ותמה לפשר המסירות, היגיעה והעמל.

-וכי אינך מבין - משיבו הלה, - אני הוא בעל הבור. כריתי בור וגרמתי מכשול ומסיבה זו מוטל עלי לטפל בו בדחיפות ובנמרצות, כדי שלא אתבע אם תגרם כאן תאונה חלילה.

אכן, יש מאמץ הבא מרצון טוב

יש עשיה שכולה חסד ומסירות

ויש מעשים שתכליתם לחפות ולהסתיר עוולה.

מקום למחשבה...

תמונה ב'

אלמוני עומד על שפת הבור.

כמעט נשמט הוא פנימה, חסר רק שיעבור אדם חסר דעת וחסר לב ובתנופת יד קלה יפיל אותו אל תוך החפירה. הזו היא גבורה?! - זועקת השאלה בח"ח שער התבונה, הזו היא גבורה, לדחוף אל הבור אדם בעת חולשה או קושי

ולגרום לו נזק נורא?!

אכן, קל מאד להשפיל, להפיל.

מה הקושי להכשיל, לדרדר?!

אך מי הוא הגיבור שישנס כוחו, יתאמץ להציל, להעלות מני שחת, לרומם!

זו היא גבורה!

בשעה טובה

מיכל בן-עמי

כדי לתת לכל אותם אלו ששעתם לא הייתה פנויה להם. הביקוש הלך וגדל, הלך והתעצם, אבל בכל-זאת נותר גמ"ח של ששון היחידי מסוגו שמכון לתרום מזמנו לאחרים. וששון התחנן לכל לווה שישכיל להשתמש באשר הלווה, שלא יבזבז אותו, שידע שזהו רק זמן שאול, שידע שזה לא לנצח, שידע שיבוא זמן ויאליץ להחזיר את הזמן ולתת דין וחשבון על כל דקה שאיבד לריק, על כל רגע שלא נוצל. שקים שחורים נתלו מתחת לעיני ששון, קמטים נחרשו לאורך מצחו, גבו שח, והחיוך העליז, החם, ששכן תמיד על פניו הפך לאגדה נשכחת נוכח פיו הקמוץ. בצער רב ובעצבות אין קץ - נאלץ ששון להודיע על סגירת הגמ"ח. במשך כמעט שבוע התקשר לכל בעלי החוב, בלי תקווה ממשית להחזרים. אנשים התפלאו וששון נאנח: "אין מה לעשות, לא לכל הזמן יש זמן לכל..." ולכן דווקא בגלל הביקוש הרב לזמן נוסף - משרד הגמ"ח נותר בודד בדממה נצחית, מעלה אבק וזכרונות מהזמן שהיה ואיננו...

***

כי גם אם בעצם לדבר המיוחל - השעה ה-25 ביממה, כבר לאחר זמן לא רב, אולי כעבור שנה, שנתיים או אפילו דור, יעשו הפגנות, ייצאו במחאת דיור/ רופאים/ מילקי, יחתימו **2,222,222** איש על עצומה להוספת השעה הנכספת ביממה, השעה ה-26... דבר שמביא למסקנה שכאן הכמות אינה קובעת, אלא השימוש, היעילות והאיכות. אין זה משנה כמה זמן יש, אלא מה עושים בו. וכבר אמרו האומרים - "אין דבר כזה שאין זמן יש סדר עדיפויות"...

בגמ"ח "זמנים לששון" רבתה ההמולה. ששון, בעל הגמ"ח, אברך משי צעיר בעל מידות טובות ולב רחב, התרוצץ ממקום למקום כשעל פניו דאגה כנה, מפלס את דרכו בינות לאנשים שגדשו את משרד הגמ"ח, שבעצם לא היה אלא מחסן קטן. מדי פעם טרטר הסלולרי שלו: "גמ"ח 'זמנים לששון' שלום, ששון מדבר", "אוי, ממש סליחה, אבל פשוט אזל לנו המלאי כרגע, וכל השואלים האריכו את זמן השאילה שלהם", "לא, לא מתוכנן משלוח חדש", "רשימת ממתנים? כן, חכה רק רגע..." ובזאת הוא שולף פנקס עב כרס, מרופט למדי ומדפדף בו במרץ בעוד דפים נושרים ממנו כמו עלים בשלכת. "בוא נראה... בעוד שנה מגיע תאריך פירעון על-סך של **23** שעות ו-5 דקות. לרשום אותך כמשאיל הבא?",

"מה השם? כן... יופי - " והוא כבר כמעט מנתק כשלפתע פניו מתרצנות כאשר הוא שומע את השאלה שמעבר לקו, "בכנות", הוא אומר בקול שקט, נוגה מעט. "אני לא חושב שהם יפרעו את החוב, לא הם ולא אף אחד אחר. אין, קשה, קשה להחזיר זמן שמלווים. אני בעצמי כבר בחובות לבעלים של הזמן, בגלל שאף אחד לא מחזיר. אבל תחכה אולי זה ישתלם לך..." הגמ"ח התחיל בתור יוזמה קטנה ושכונתית. גמ"ח זמן, זמן בהלוואה לכל דורש. עד מהרה התפרסם הגמ"ח היעיל ופרץ אף את גדרי העיר, הארץ, הזמן והמקום. יותר ויותר אנשים נהרו לכיוון הגמ"ח על-מנת להלוות עוד דקות, שעות והיו אף כאלה שהלוו ימים. לאט לאט החל העניין לצאת מכלל שליטה, עוד ועוד מלווים הדפקו על דלת הגמ"ח בעוד שאפס בעלי חוב באו על-מנת לפרוע את חובם. תור הממתנים התארך. וששון בעל לב הזהב מצא את עצמו לווה מאחרים

יש לי זמן

ניצה אהובי

הזמן הוא זמני,
כל הזמן הוא חומק לי מבין ידיי,
אני מחפשת למצוא ממנו עוד קצת,
אך לצערי, אני מגלה שהשעה כבר מאוחרת.
"לא נורא, מחר יום חדש" אני מנחמת את עצמי.
אבל-
למחרת זה שוב קורה.
ובחשבון מהיר וקצר, מסתבר לי
שהזמן לא ממש מחכה לי.
אם נדבר גלויות: ממש לא!
אז, אני עומדת מול שוקת שבורה,
ממש אובדת עצות.
מוצאת את עצמי עובדת על עצות.
מחפשת כל מיני דרכים לנצל את הזמן,
עוד לפני שהוא ינצל אותי.
אך מרוב דיבורי סרק,
בזבזתי עוד זמן,
ואני חושבת שנכנסתי לאיזו מן מערבולת.
ואפילו אין לי את הזמן למצוא את הפתח יציאה.
ואז, אני שומעת איזה כל פנימי בתוכי הלוחש:
עצרי רגע!
אל תיסחפי באותו סחף.
תכנני את הזמן נכון, אך-
בלי לחץ!
פעמים מרוב לחץ להספיק את הכל-
את לא מספיקה כלום.
ואז בסוף, את פשוט קורסת,
ולא נעים לומר, אך גם מתייאשת.
וסוף כל סוף הגיע הזמן,
לעשות שינוי קטן אך מהותי.
לנהל את הזמן נכון.
וכמובן, תמיד לזכור,
כל רגע להחשיב כמהות,
ואולי אף יותר.
כי הזמן הוא יקר.
ובמילים אחרות:
הזמן הוא זמני...

מי יכול להקרא אדם?

אביגיל שימלמן

מי יכול להיקרא אדם?
ראיתי אנשים וראיתי אנשים
ראיתי את אותם
שיושבים
ומחכים ללקוח,
אותם
שלמרות שזה לא,
וזו עבודתם, ומשכורתם,
הרי זו פת לחמם,
השתתפו,
חייכו -
תרימו מבט ויותר,
אלו יכולים להיקרא -
אנשים,
והבנתי -
שאדם בעולם,
שיושב,
ומחכה להנאה וסיפוק.
כן, גם רוחני,
ומקבל -
ייסורים,
אמרות שרצינו רק -
את אותה הנאה.
וסיפוקו -
שזהו פת לחמו של היצר,
הוא השתתף,
חייך ואפילו -
הודה,
פשוט קיבל באהבה,
תרם מעצמו -
את מסירות נפשו
ויותר,
הוא יכול להיקרא -
אדם...

בין הזמנים

בין שביל למדרגה
בין דירה לכיתה,
בין שיעור למסירה
בין חברה למדריכה,
בין אדם למקום
לחברו
לעצמו...

זה חשוב, באמת,
לדאוג לכולם
שיהיה להם טוב בלב,
ולעוד חיבוק אחד
ומבט
שיאיר פיסה של יום.
תדעי שבין כל הדברים
שממש חייבים להיעשות
ישנה את
בעצמך,
את זוכרת אותה?
תעצרי רק לשנייה אחת -
היא לא תגרום לך למינוס,
ותיקחי אותה רק לעצמך
לאיפוס,
לאתחול,
למחשבה.

ותאגרי לך קצת כח בצד,
עוד תצטרכי אותו אחר כך.
בינתיים
שבי לך בשקט

ואם אין לך זמן
אפילו לכוס קפה -
אז תדמיני לך אחת כזאת,
מהבילה,
ותנשמי עמוק עמוק.
רק אחרי שבאמת תרפי-
תרגישי כמה
היית תפוסה
ולא ראית בכלל
שיש לך קצת זמן
בין הזמנים

ומה באמת חשוב.
אתה לומד להאמין.
מצליח להניח את
הרגליים
במי הים
הקרירות שלהם
מרעננת אותך.

אתה לומד להתעורר
מתרדמה עמוקה.
בינתיים.

אתה הולך בגשם
בסוודר כחול וגדול
רואה את אלוקים
בשדות
שולח מלאכיו
שילחשו
לניצני האביב
לגדול.

הזמן יעבור.
וכשזה יקרה
תדע לחבק ולצחוק אל
הגשם
ולתפוס קרני שמש
בידיך הקטנות
שגדלו
בינתיים.

הזמן יעבור
הגשם יפסק
כבר יצאו הפרחים
כבר יקטפו את הפרות
מהמטעים,
ילדים ילמדו ללכת
ולרוץ.

הזמן יעבור
ואתה תגדל, מותק.
תגלה מה זה תכלת
שמיים

ואיך פותחים מטריה.
הזמן יעבור
וכל מה שהיה גדול עליך
כבר לא יראה כ"כ
נורא
וכל מה שהסתיר לך את
השמש

ידעך אל תוכו
ותהיה מואר.
בינתיים,
אתה לומד איך לקום
ואיך לחייך חיוכים
רטובים.
בינתיים
אתה לומד
מה זה חבר אמתי,

מסלול ריצה

103 כנר'י

מרוץ שלא נגמר, וקו הסיום שלא קיים, למה שאני אנצח בכלל, בין רצים מאומנים ואני רק איזה עוד אחת. מערבולות, מערבולות. הכל נשטף בביל של עיוורון מסמא. ללכת. לרוץ. להתנשף. הדקירות בבטן קצת מציקות. האוויר נגמר, ואוף. כי שוב לא הספקתי כלום. ויש כל כך הרבה, ואיך אני אדע במה לבחור, במה להתקדם. אבל, אין טעם בכלל לחשוב, המרוץ ממשיך ולמי יש פנאי להתעסק בקטנות, ובין נשימה לנשימה אני תוהה לעצמי, הם יודעים לאן הם רצים? מי כאן המוביל, ומי המובל. אולי הכל טעות אחת גדולה. אני מיד מסיטה מבטים לצדדים, אולי אחד הרצים הבחין שאני שונה. כי אף אחד לא חושב כאן. ואני הרי רוצה להיות כמו כולם, הם הבטיחו לי ששם האושר-בסוף המרוץ. ואם כולם הולכים, למה שאני אפעל אחרת? אבל היי ילדה, כן, אני הקצבתי לך זמן להיות כאן. נכון, לא רצייתי שתשבי בחיבוק ידיים. אבל הם רצים. ואת רצה. הם רוצים, ואת רוצה. יקירתי כן, את שונה, את אחרת. את לא כמותם. כי אני בחרתי בך לתפקיד אחר. אהובה אני רוצה שגם את תלכי. תתקדמי. תתעלי. אבל את. את תרוצי למקום אחר. למקום האמיתי.. הם, חבל עליהם, יום אחד הם יבינו שאין למרוץ שלהם סיום. והכל היה לחינם. אל תפחדי לחשב מסלול מחדש. אני כאן, ואני מאמין בך. כי את יכולה.

מ י כ ל ט ר ו פ

הזדמנות

זמן הוא מצרך שיש לכולם. לא צריך להתאמץ בשביל להשיג אותו. לא משנה אם אתה ילד, מבוגר, או זקן. כולם מקבלים את אותו הזמן ללא הבדלי מעמדות. לא משנה אם אתה עסוק במיליון ואחת עסוקים, או אם אתה פנסיונר שיושב על הספסל וסופר ציפורים נודדות. זמן הוא מצרך שיש לכולם. ובעצם הוא הדבר הכי יקר והכי זמין והכי זמין שיש לנו. לתוכו אנו יוצקים הספקים רצונות, גדילה, התקדמות. הרבה דברים נמדדים באמצעותו. והוא- רץ וממשיך עם הרבה הזדמנויות בשבילנו שאולי השכלנו ונצלנו ואולי חלילה לא. **כל יום הוא חלון הזדמנויות חדש. ובו כל היום עומד לרשותנו. בואו נבחר מלכתחילה מה לעשות בו ואיך למלא אותו.**

הוראות הפעלה

חני ויטו

אתם כאן כדי לתת
 אני כאן כדי לקבל
 אך תסבירו לי איך?!

אתם מסבירים לי למה
 אתם מסבירים לי כמה
 אני מבינה הכל
 רק תסבירו לי איך?!

אתם מסבירים שזה חשוב
 אתם מסבירים על שינוי
 אני רוצה ומבינה
 אך תסבירו לי איך!

אתם מסבירים שזה קשה ודורש אך שווה
 אני מבינה מקבלת פתוחה רוצה ובטוחה שאני
 יכולה
 אך אני לא יודעת איך!

אתם מסבירים שהחיים קצרים
 ועכשיו יש כוחות ניעורים
 וזה הזמן אז קדימה...
 אני מבינה ורוצה ומשתוקקת ויכולה
 אך אני לא יודעת איך? ומאיפה להתחיל!

והזמן בנתיים אוזל..
 אך אני מאמינה שיבוא יום
 ואני ידע גם איך!!!

זמן זמני מתוזמן
 שכמוך.
 למה אתה לא מתייחס.
 תראה, אני
 לא מספיקה!
 מי קבע
 שאתה תקבע
 את הגודל
 של כל הרגעים שלי.
 רק בגללך
 יש סוף לדברים,
 מוצא לשבת
 וקץ מקיץ לשינה.
 וגם התחלה
 של שיעור
 וכל השאר.
 אתה רודף אחרי
 אבל מי רודף אחריך...
 מה היה קורה
 אם הייתי נמרחת?
 היה קורה
 שהייתי רק הממרח
 שנעים וטעים
 אך הוא לא
 העיקר.
 טוב, נכון. כמוני,
 הוא נברא,
 בידי מי שלשנותיו
 אין קצבה.
 יש לו תפקידים
 ותכלס, הוא הזמן
 משנינו,
 ומתי שאני ישנה
 הוא רץ
 בלי נשימה.
 הוא קוצב לי
 את הגודל של הרגע
 ואני -
 את האיכות
 של מה שיש ברגע.
 וכיוון שאני כן
 העיקר
 אז זה רעיון,
 כמותו
 לתקתק עניינים.

OFAQIM Un lieu au-dessus du temps...

*Elyshéva Benadmone
et Elisheva Chaouat.*

Qu'en est -il de ta Toranouth ?

Je n'ai pas encore mangé, mes devoirs ne sont pas faits,
Un coup d'œil à la montre me rappelle que je suis aussi...fatiguée
2h du matin et je dois faire la sponjia
Je regarde d'un air inquiet ma Madreha

A sonné la fin de la récré

Je suis contente de ce que j'ai réalisé :
Une machine j'ai envoyé,
Un repas du soir est déjà mijote,
Les vêtements de demain sont repassés,
J'ai même courut au magasin
Parlant à ma copine de Gateshead en chemin.
J'ai bien utiliser cette pause
Mais il me reste encore bien des choses.

Notre temps est si précieux

A nous de l'utiliser au mieux,
Parler à ma copine ou faire des devoirs,
Dormir ou rigoler le soir,
Toute la journée nous avons des choix à faire
Quelles seront nos activités prioritaires ?
Selon les choix le temps peut alors prendre valeur d'éternité
Ou bien être mal utilisé, simplement gaspillé.

On a remarqué ces derniers temps de jolis renoncements

Merci à celle qui, son tour de douche à repousser
Pour nous rejoindre chanter
Merci à celle qui a mangé très vite
Et qui a ensuite joué comme une élite
Comment oublier celle qui joue Hanni
Elle est toujours à l'heure prête au défi
Citons également notre chère chef d'orchestre
Avec ta patience ET ta gentillesse,
Tu nous fait chanter harmonieusement
On prend toutes leçon de ton dévouement

Merci à toutes celles qui arrivent à l'heure aux répétitions

On aime beaucoup votre participation
Qu'Israël récompense votre précieux temps investi
Et que d'une SUPERBE réussite ont soit toutes Bénis !

שירי ל מעבר לזמן

את מסתכלת לאחור,
והמים בגובה ברכיים.
הרוח נושבת,
את עוצמת עיניים.
הרימי למעלה את הידיים,
תשתחררי-
תשחררי-
מטענים כואבים...
וההשלמה בוא תבוא,
כי הזמן,
עם הזמן יעשה את שלו...

הראש מפוצץ במחשבות.
מדפים מתרוקנים,
האור נכבה,
דפים מתעופפים.
וחושך,
ואת לא רואה.
הרימי את הראש,
המפלס ירד.
את יכולה לנשום,
לשכוח את שאבד.

ואת שוחה במהירות,
מסרבת להפנים.
נושמת בכבדות,
מכסה את הפנים.

קטע של זמן לאזן טוואז

זמן.
זמן. עוטף את היקום שלנו, את ההבנה שלנו,
את האחיזה שלנו
במין בועה.
הכל מתנהל לפי הזמן. הזמן הוא הכל. הוא הסיבה שאנחנו אווזים את העולם.
הזמן הוא הסיבה היחידה שאנחנו חווים את העולם, שאנחנו מצליחים להרגיש אותו.
הזמן נותן מימד, נותן אפשרות לקיום.
לולא הזמן - - -
אי אפשר אפילו לדמיין איך היה.
תסתכלי על האובייקט הכי קרוב אלייך. הוא שם, הוא עומד, את רואה אותו. הוא נוצר פעם, מחומר. אולי מוצק, אולי נוזל. הוא
עומד וקיים כאן, **עכשיו** לפניך.
מה היה קורה אלו לא היה עכשיו, איפה היה? מה היה? אם בכלל?
עכשיו בואי נסובב את הראש עוד קצת.
יש זמן עבר- הזכרונות שלך, כל מה שהיה עד עכשיו. כל זה נמצא בראש שלך, בזכרון שלך.
יש את העתיד- מה שיהיה, הציפיות שלך לעתיד.
גם זה נמצא בראש שלך- בדמיון שלך.
וההווה, מה ההווה? עכשיו.
ומה העכשיו? הדקה הזאת? השניה הזאת? שבריר השניה הזו? האלפית של השניה שאת חיה אותה עכשיו? ...ועכשיו היא עברה?
ועכשיו עוד אלפית עברה?
ההווה כל כך קצר, כל כך פצפון. הוא כמעט ולא קיים.
אז מה בעצם אנחנו חיות? את הזכרונות שלנו בעיקר ואת הציפיות שלנו לעתיד.
אבל אנחנו תכלס לא נמצאות בשום זמן מוגדר: בפועל טסות בין אלפית שניה לאלפית שניה בהווה אבל בעיקר חיות בראש
שלנו-
בזכרונות ובציפיות.
ומה עם העולם מסביבנו? איפה הוא נמצא? איתי בהווה באלפית השניה שלי? גם כן לרוב בראש שלי?
הכל נראה כל כך אמיתי, כל כך משמעותי - זה כל החיים שלי.
אז מה, הכל בראש שלי?

מה שעם המקף
אומרים שהזמן הוא מרפא להכל
-בינתיים שורף
אומרים זמן הכרחי לגדול
-אם אתה שואף
אומרים הזמן עושה את שלו
-אבל גם לי יש תפקיד
אומרים הזמן יביא פת בסלו
-עוד עשור נגיד
אומרים זמן זה מבחן אמונה
-עד מתי תשרוד
אומרים קיבלת (קמץ) זמן מתנה
-אל תבגוד
אומרים זמן מביא משב רוח
-תתפרש(ש שמאלית)
אומרים תנשום, תרפה, תנוח
-תמתין לנס
אומרים לא תוכל לדחוק הקץ
-הוא נשגב
אומרים חדל להתרוצץ
-עכשיו
-אז אני רק מחכה, ושותק, ומחכה.
עם שעון מתקתק. וכלום לא קורה.

וכשידום השעון, יבוא
מרפא.

גארי קרליביק

עוד שניה

עוד שניה
תן לי עוד שניה אחת
לחיך למישהי שעברה
לאכול משהו לפני שההפסקה תגמר
לקנות בשקל וחצי בסדנה
לרוץ ת'מדרגות לפני שדלת הדירה תנעל
להספיק אוטובוס שמגיע הביתה פעם ביום
לכתוב לעצמי איזה הרהור, כי כבר האור נכבה
כל החיים במרוץ של תן לי עוד שניה
ואם אני מעיפה מבט אחורנית,
לכל מה שנרשם כאן
מתקבל מרוץ חסר תוחלת
לעבר ה... מה בדיוק?
הי, שניה,
לפני שאת מתוסכלת-
שניה חושבים:
יש כאן המון פרטים פצפונים
שמרכיבים בדיוק את מה שהיה עלי לעשות
בשניה הזאת.

חבל על הזמן

זה עוֹטף אותך מכל הכיוונים
כשאת בפנים.
מכסה את העיניים ומציף את הלב
שכביכול תמים...
אך עם הזמן תצאי מהתמונה,
ותמצאי נקודה שבה הייתה טמונה.
סיבה לא מובנת הופכת נהירה,
ומי שכל כך הכאיבה- הופכת ברורה.

עם הזמן

שפי שכטר

עם הזמן וודאי
אותי אלמד
אפיח צבע בחשכת
הלבד.

עם הזמן וודאי
אהיה אני
אוהב למרות מה שאני
איני.

עם הזמן אפריח בי
שממה
תשרוק הרוח
בחלקות דממה
עם הזמן וודאי תבוא
תקומה.

ואם
אם הזמן
נוצר טיפותיו הברוכות וקופא
היה נא לי אתה
רופא.

מנסה להספיק כמו לרוץ אחר הרוח,
מרגישה מגוחכת או מרוצה ורוצה רק לנוח
הוא חומק מבין אצבעות הידיים
כחלום יעוף מתמוסס- ולא לבנתיים...
מטריד? מבהיל?
כל מה שמתכלה- נגמר,
אך הזמן- עובר ותמיד ממנו נשאר...

נעלם העבר מעבר לראות העיניים,
העתיד רחוק, נדמה מעל יכולת השגת הידיים,
והווה - מקפץ בין כפות המאזניים...
זה לא מייאש זה מלמד---
להביט אחור ולבדוק היכן הייתי,
לעצור את מרוצת החיים, לשאול היכן אני היום?
ולזכור תמיד היכן אני רוצה להיות...

זאת מהאדם נדרש.

מילים

פשוטות

מזרז ביטוחים

.Time is money
כך כולם אומרים, חיים, נושמים.
אך בעצם, עם הזמן אנו רק מבזבזים עוד ועוד כסף:
על אוכל, על בגד חדש, על כלי כתיבה, על מתנה לחברה ועל עוד הרבה מאד דברים.
ובעצם, על מה לא?!
הזמן = כוח.
את זה אף אחד לא מעז לומר. כי המציאות מוכיחה שאנו רק מזדקנים עם השנים.
אך בינתיים, בפנים כולם מרגישים כך.
כי אנו בטוחים שעם הזמן נרוויח עוד כוח, הצלחה, אושר, פרסום...
אך בסופו של יום, כאשר אנו בודקים עם עצמינו איך ניצלנו את הזמן היום- אנו לא תמיד מרוצים.
ולכן, כדאי לנו לזכור, שזמן הוא כוח. כאשר נמלא אותו במצוות ובתוכן מהותי. ושלמען האמת, זמן= כסף אך עם כסף לא
קונים זמן....

פעמים אומרים הוא מרפא
מתנחמים במחר ויודעים-
זה כל יום שוב תקף,
ועוד מילים פשוטות ששורטות
"גם זה יעבור",
רק שלא יחמוק לנו
שנצליח לתפוס רגעי הזדמנות,
להפוך בועות חסרות ממשות
לפחות לטיפה של מים
רצון היחיד שאין לו זמן
היה הווה ויהיה.

אשליה,
הווה שלא קיים
חציו עתיד חציו עבר,
רצים אחרי ואיננו,
אוהבים אותו כל כך
ולכן לא משתמשים בו-
אבסורד,
העולם הזה שנגמר,
הטקטוק הפנימי שמזכיר
והשיניים האלה שמכאיבות לעולם,
שיני הזמן,

1 דקות

אזיזה רצאבי

כמה שבועות וחודשים במשך חיינו אנו מבטלים על צחוק של מה-בכך, על דמעות-חינים?
מהו מספר הימים המתפוררים בין אצבעותינו, כשאנו מתבטלים באפס מעשה, בוהים בריקנות שיצרנו בעצמנו?
- - - צועד ה'חפץ-חיים' בליל 'כל-נדר' בבית המדרש של ראדין. דממת הליל עטופה עדיין בטלית. כלילה גם הוא
אינו ישן. הלילה סופר את כוכביו שמא נשכח אחד מהם, מתוך שהם כה רבים; ור' ישראל מאיר ב"ר אריה זאב
הכהן מראדין - סופר את רגעיו.
כל כוכב - עולם מלא, הממלא חלל כביר בחללו של עולם האדם,
וכן גם רגעי החיים: כל רגע - עולם מלא, הממלא חלל כביר בחללו של עולם האדם.
והנה ה'חפץ חיים' סופר ומונה, מונה וסופר כל שעה מאלפי השעות שהופקדו אצלו במשך השנה, ושעליה הוא
חייב למסור כעת דין וחשבון.
עיניהם הנוצצות של הנרות עוקבות אחריו, שמא ימצא הוא פתרון לאפס שהן משאירות.
- - - ביום פלוני, בשעה פלונית הלכתי, עשיתי. בקשתי - הכול לכבוד שמך יתברך. הנר לא כבה אף לרגע.
- הוא נעצר: האמנם?
נשאר עומד, והלילה מתוח מהתרגשות עומד על ידו:
- מה קרה, ר' ישראל מאיר? האם קצר הלילה מהשתרע? חולשה פקדה אותך, טרדה, בבואה של מחשבה שלא
מן המניין חלפה ביעף?
- עשר דקות, ריבונו של עולם! - הוא פוטר ידיו, מגביהן למעלה, פורץ בבכי ומייסר את עצמו:
- ישראל מאיר, ישראל מאיר, מה יהא בסופך? היכן נעלמו עשר הדקות הללו? פיקדון הופקד בידך - ומעלת בו...
עומדת השנה השלימה לפני פמליא של מעלה ומתביישת, שאצבע קטנה מגופה ערטילאית.
בוכה רבי ישראל מאיר, בוכה הלילה, בוכים הכוכבים, שכל אחד מהם - כדקה של חיי האדם - עולם מלא הוא, והם
שוב סופרים ומונים את עצמם.
עד שנמצאו עשר הדקות, וחזר העולם להסתובב כמימים ימימה.
ולוואי ונזכה -
'זוכרנו לחיים' - לחיים שיש בהם.

מדריכה: אודיה רצאבי

חניכות: אושרת קטן, מרים ברנפלד, אושרית שמשי, דינה סקלאר, עדינה סומר, רחל לאה ביטן, תהילה בלום (תהיל. תהילים ביחד), אוריה אוהביה, חני ויסברג (ו' אחת. י' אחת), חיה טייב, שרה אמסלם, דבי סמט, הדס כהן, אסתר גילה רחמין.

שיא דירתי: דירה ירושלמית (ל בצירה) עד למאד. ולא עקב מגורים בירושלים, כי אם בעקבות הקפדה על איות המילה ירושלם כהלכה בזמירות שבת. הרבה הערכה מאיתנו, באמת. ואה! איך שכחנו! המצנע הפעיל ביותר בסמינר.

שירים דירתיים: "דו מאז ועד היום", "יונה מצאה בו מנוח..." בתוספת הרמוניה אקזוטית. "פתח פתח פתח..." בת' רפויה (רגע, קודם פורים!). "אין ישראל נגאלין...", "הללי, הללי..." (נכון שאתן כבר מתכננות את הסלסול של "אלוקיך ציון"? אז זהו שלא.) שטרית!

מילים דירתיים: "טחולה", "אסתר פסטה", "סרח", "שמייס" (נו, נחשו קיצור של מה), "שימדורי", "צ'יק צ'אק", "אוקי אוקי", "גזגזי!" (במעשיות), "ודאי! שלא.", "מצ'וין", ויותר עמוק ממה שנשמע - "רבקוים" (מילה שנוולדה לאחר היסטוריית גילגולים כמעט אינסופית).

ביטויים דירתיים: סבבואיישן, Xאז' (כמו סמטואז'. קומקומאז'). אישיות אישיותית. אודקה ואורקה. "עופו על עצמכן" (מלשון "אני רוצה לשטוף, נא לפנות את משטחי מדרך כף רגלכן, במטותא"), "מלפפון גזר", "בכי הדומה לזנב", "את יודעת כמה עגבניות זה שווה?!" ואם כבר מדברים על כסף אז, "על מה שילמנו?" אחח. "נסעתי".

מאורע מסעיר: נפלה המדריכה ותהום כל העיר. 3 מפות נשרפו בזו אחר זו כאניצי קש במדורה לוחטת! אבל מה ששורף באמת - לקחו את הללי... חמשושית בלב! (דו משמעיות גאונית. תודו)

אורחים דירתיים: יש את האורחים הלא קרואים, כמו הקביים של אודיה ואסי המקק. ויש האהובים, כמו דירה 6 והחברות של המדריכה שפוקדות את הדירה בנאמנות ראויה לציון.

מהימיומים: מלחמות חשאיות: על התור באמבטיה כבר מעת ציוץ ציפור ראשונה על האיזדרכת, על המקום בשולחן בארוחת הבוקר, על התוכניות. מ. שעון מעורר במשרה מלאה, דיבורים אפיים מהאף (על משקל דיבורים לבביים מהלב).

תמיד תמצאו אותנו: אוכלות ("על זה עדיף היה לומר דירה 5 לא להכיר"...), נוטלות בחשאי פירות מהמטבח, ובעיקר, רושמות עליהם שמות ("על הבננה הכי קל לכתוב...").

לקראת שבת: מטעמים נרקחים, ח. מלכת פצפוצי האורז, המדריכה דואגת למוזיקה, 7 בנות נדחקות אלי מראה אחת ומסתפקות באיילינר אחד.

מאכל דירתי: צנימים, פסטות (מוקרמות. כשיש תקציב), שוקולד, אורז, ביצה קשה.

דין דירתי: בית של תורה, סטיגמות, חתונה, צניעות, תורנויות, דקדוקי לשון, אנגלית עד כמה ולמה, דיוני "הבה נלכה לישון מוקדם" שכמובן, נערכים עד השעות הקטנטנות של הליל ובעטיים הולכים לישון מאוחר.

כשרונות דירתיים: לבשל, לשיר, לשרוף מפות (כאמור), המצאת מילים חדשות, הכנת שלטים מכל סוג. (באמת כישרון נדיר.)

5 מילים למדריכה: אוהבת ואהובה, דואגת, יראת שמים... ה-מדריכה!!!

5 מילים מהמדריכה: לומדת ומתפעלת, ומכן יותר מכולן.

משפט לסיום: רוצה להיות כלה? תרמי והתרמי לחצי קופה.

קבוצת דיון

הזמן קצר והמלאכה מרובה - אל תשתמשי בזה כמשפט ארוכה!

איך אפשר לנצל את הזמן ולהספיק כשבועצם את מתחילה את יומך רק אחרי השעה שמונה?

תמר גבאי שנה א':

האמת היא שממש קשה להספיק כאן דברים, אבל ברגע שיש משהוא שממש חשוב לנו ואנחנו רוצות אותו אז נעשה הכל בשביל להגיע לזה. אם יש לנו רצון, אז בסופו של דבר פתאום נראה שכן עשינו הרבה בזמן הקצר הזה...

מירי שטראובר שנה א':

יש דברים שלא מספיק חשובים לנו בתור היחיד, ואז לא מחשבים אותם בזמן המוגבל ולבסוף - time over. אך צריך להבין שלא כל מה שלא חשוב לנו - גם לא חשוב מספיק לאחרים, ולהפך! לכן דברים שלא עומדים לנו בראש אך לסביבתנו כן - יש וכדאי לעשותם במידי, ואז גם נראה שלצרכינו הפרטיים נשאר זמן בלתי מוגבל...

שרי ויסוצקי שנה א':

הלימוד איך לנצל את הזמן ובמיוחד במרוץ האופקימי הזה הוא הרבה ניסוי וטעייה. אבל העיקר הוא לדעת לתת מקום לכל דבר בזמן שלו זאת אומרת שאם מאד חשוב לי ארוחת ערב או הליכה מרעננת ויוצא שעלי לכתוב מערך או לסיים פרויקט חשוב אני צריכה לקבל את זה שיהיו ימים עמוסי עבודות ולימודים וצריך לגמור עם זה, ויש את הימים שנספיק יותר דברים ואז יהיה גם זמן להליכה, שיחה עם חברה או ארוחת ערב דשנה...

דבי סמט שנה א':

ברצינות - זה ממש קשה להספיק את כל מה שתכננתי, (ולא משנה כמה סופר וזמן אני רוצה להיות) וחשוב לזכור את זה, כי כשיודעים שזה כך פועלים מתוך ידיעה שבכל מקרה לא נספיק הכל ועדיף להספיק את מה שדחוף דחוף. לי מאד עוזרות רשימות של מה שאני חייבת לעשות. הרשימות האלו הן בסך הכל סדרי עדיפויות של מה שאני רוצה לעשות ומה שצריך להיעשות, והן יכולות להיערך בכל זמן (תרתי משמע) ועל כל פיסת דפדפת בלתי משמעותית, ואפשר אם ממש צריך לעשות רשימות כדי לזכור איפה הנחתי את כל הרשימות (:

יוכבד ווטנברג שנה א':

Toute ta vie, dans chaque situation, tu auras toujours Des milliards de choses à faire et tu n'auras Jamaisassez de temps Alors il ne te reste qu'à prendre le temps pourLes choses importantes et tu verras que tu Parviendras à tout rentrer dans ta soirée

רחלי רובין שנה א':

הרבה פעמים אנחנו חוזרות לדירה בשמונה, נכנסות למרוץ ומרגישות בלילה ש - וואו, לא הספקנו כלום. אבל אם נחשוב על זה - אנחנו מספיקות כל היום! כל שיעור שנכנסנו, כל פרויקט שהגשנו, כל אחת והחברות שיש לה מבחוח יודעת שאנשים לא לומדים בכזה עומס הזוי והנה אנחנו בס"ד - כן! אנחנו מספיקות פי אלף ממה שאנשים מצליחים להכניס ביום, אנחנו עומדות בס"ד בכבוד רב בכל המשימות, מגישות פרויקטים, מדברות בטלפון, שותות בין לבין, רצות, צוחקות, שרות, מנגנות, אנחנו הרבה מעבר לזמן - וזה ההספק הכי אדיר שקיים במקום היפה הזה, לדעתי...

מותר שיהיה יופי, אבל לא לעשות ממנו פולחן

(הרב' פילץ הדס כהן)

רק מי שיודע להעריך את החיובי יכול להאיר על השלילי

(הרב מאיר מירי דונקל)

חיי נישואין זה לא בית משפט

(הרב יורם אביגיל יפרח)

העולם הוא לא מטרה בפני עצמה אלא אמצעי למטרה

(הרש"ז בתיה נגר)

בשביל לגדול צריך לסמן לעצמינו את נקודות ההצלחה שבדרך

(הרב מאיר תמר גבאי)

לשמחה אמיתית אפשר להגיע רק מלימוד תורה

(הרב גרינימן שירה פורמן)

כשמכירים סוג אחד של תפילה א"א להגיע לידי שלמות
התפילה

(הרב' אדלר יעל חבר)

אין להתאים את הסביבה אלי אלא את עצמי לסביבה

(הרב' עמית עדינה משה)

התורה ניתנה על הר סיני כיוון שהוא עניו ולמה לא על מישור
או בקעה? כי אדם צריך שתהיה בו שמינית שבשמינית של
גאווה

(הרב מאיר אביה כהן)

רק בנ"א שיודע להעריך את עצמו יכול לבקר את עצמו

(הרב מאיר ליבא לייב)

ישמח לב מבקשי ה' - כל ניסיון שכביכול שעובר

עלינו צריך לקבל בשמחה

(הרב מאיר הודיה מסאמי)

הלומד ואינו חוזר כזורע ואינו קוצר

(הרב' פילץ אריאל סיטווי)

אל תפחדי מהפחד

(הרב' פילץ ללי שכטר)

רחלי וחיילה אשנבי להווי הפנימי

מדברים על מלבוש ועל זמנים
על אנשים חמודים שכן נכנסים לשיעורים או שלא
מבקשים אישורים
או קצת שוכחים מכל העסק הזה, בטעות. אבל אולי כדאי להזכיר לעצמינו
שלא המלבוש הנ"ל וגם לא האישורים ולא הנוכחות
הם אלה שישנו אותנו לטובים יותר
זה כל מה שמעבר
זה ההערכה ורצון לשמוע שטמון בנוכחות הזו, וביומנים. זה חיבור עמוק ויציב
שמייצג המלבוש וכל מה שבינו
זה הבנה וקשר חם
שכן, די קשור לאישורים. הקפיצות למשרד, הדיבור הפשוט של מה קורה איתי ולמה ואיך עם כל מי שמאוד
אכפת לו ודואג ואוהב ומעריך
כל זה הוא הרבה מעבר למה שמסתכלים מבחוץ
זה מרחב ואופק להביט לתוכו. ולהרגיש אותו.

מקום לשיפור
המקום הגדול ביותר שיש לי בעולם -
הוא המקום לשיפור

מאת הרבנית עמית תח"י

ראיתי אתכן מהלכות בצדי השבילים
ובס"ד משהו השתנה
חצאיות התארכו ונראה שהרגשי הצניעות אט, אט נטמעים
ולוואי שאתם גיבורת כוח שעשו את השינוי
תשמשנה דוגמה לחברותיהן
ויהיה המקום מעלה חן בעיני בוראו.
המתפללת להצלחתכן כל הימים.
צ. עמית.

מגדל
רשתנו

רחלי וחיילה אשנבי להווי הפנימי

היריד מקפץ ובא,
מרגישים אותו ממש בהמון פינות בסמינר...
בשבוע שיבוא עלינו לטובה בעזרתו יתברך הוא יורגש עוד יותר... אז אל חשש שנה א' יקרות שלנו,
סוג "שינע מציעס", הכנות לתוך הלילה במטבח, אריזת מתנות למכירה הסינית ועוד מושגים
ישנים- חדשים (תלוי את מי שואלים) שיכניסו את כולנו לתוך העיניים שזכורים לטובה משנה
שעברה.
בנות נשלחות לתור את הארץ לאורכה ולרוחבה (כן, גם זה קורה...)
והחיפושים אחרי בנות שיש להן קשר/ קרבה/ שייכות/ או כל החלטה על חיבור יזום מהרגע
לתנובה, טרה או כל חלקת אדמה עם דשא ופרות נמשכים במלוא המרץ.
החלק העיוני ממשיך עם כל המרץ,
אין זמן לחזור לשגרה לאט ובטוח... עכשיו זה עובד אחרת...
אבל כל הכבוד זה קורה וממש טוב.
אז עם כל הטרמפולינות, החמורים, הדוכנים של הברד והציפס וכל הכרטיסים של החצי קופה
שנמשיך תמיד לשמוח ולתת,
לתת מכל הלב ובפשטות אמיתית בדיוק כמו שאתן יודעות לעשות.

מהשטח

הינלולים

מדור לאיחולים

אבי שלנו!

מ-ת-ג-ע-ג-ו-ת
Full הצלחות בהמשך
משעמם בלעדייך...
מחשביסטיות

גרפיקס תותחיות!

מאחלות לכן את כל ההצלחות במבחן
(לא נורא מדובר כולה 48 שעות...)
שיהיה לכם מבחן מלא השראה!
בטוחות בכך!
גרפיקס.

לחדווה כהן היקרה!!

ברוכה הבאה לסמינר אופקים,
הרבה הצלחה בדרך החדשה
מאחלות א' 3

לשריתי!

בתור חברה של המדריכה - 10!
במילוי מקום... פחות...
אבל כל הכבוד,
תודה על כל החיכים ועל הכל!
אוהבותותך מלא
מוצ'צ'ה וחבצלת.

ימ"סיות שנה א' יקרות

עבר עוד שלב בדרך...
המשכנה להצליח
...יש עוד חיים בחוץ...
בנות שנה א'(מהחיים שבחוץ...)
שראו אתכם השבוע רק בצמוד לספר אדום לבן...

סירה 6 מיוחדות!

הזדמנות קטנה לומר כמה זכיתי.
עלו והצליחו-
מיכל

חדווה!

שמחות שבאת אלינו!
דבורי ונחמה-
טוב מאוחר מלא כלום...
אוהבות-
דירה 4

גסיקה ונועה שלנו!

סוף סוף זה קרה...
הרבה מזלט"ים,
שונה ביעס.

חנוש ותמרוש-אחיות!

עוד שש עשרה יום...
עוד חמש עשרה יום...
מתרגשות אתכן...

7 תשע"ו

תרצושי!

דברים טובים באים בסוף,
לא נותר לנו אלא להלל,
.....
הוועדה להקמת ההלולים בע"מ

נועה יקרה ומאושרת שלנו!

שמחות ומתרגשות אתך
מאוד וחזק
שתהיי מאושרת ככה תמיד
שתבנו בית של תורה
ויהא הבית מלא אורה
שברכת השם תלוקי!
אוהבות אותך
ב/2 שלך.

נועה יקרה שלנו!

מרגשת איתך מאד,
אז פשוט נגמר לנו מילים...
אוהבותותך,
חדשים 1

אודיה הדודה!

מברכות אותך שתראי
רק נחת מכל יוצאי חלציק...
(זה כולל אותנו _ לא לשכוח!)
חדשים 1